

Matěj Homola z kapely Wohnout

„Písničky o lásce nepíšeme, nejsme extra romantické duše“

Kapela Wohnout oslavila na podzim pětadvacet let na scéně v prakticky neměnné sestavě. K tomuto výročí si kytaristi a frontmani Matěj a Honza Homolovi, basák Zemánek a bubeník Fenek nadělili již desátou desku, kterou připravovali virtuálně během pandemie. Mimo album se v tomto období jednotliví členové věnovali všemu možnému od carvingu dřeva přes malování obrazů a rozvážení jídla až po distanční výuku. I když sám Matěj Homola našel v lockdownu jisté výhody, doufá, že život už se jednou provždy vrátí zpět do vyjetých kolejí. Co dalšího prozradil o nové desce, čtvrtstoletí v hudebním byznysu i vyřezávání soch ze dřeva?

TEXT: MARTA PUŠOVÁ, FOTO: MICHAL SKOŘEPA

V srpnu jste s Wohnouty vydali nové album s názvem Huh!. Co si pod tím mají posluchači představit?

Vlastně vůbec nic. Pro nás to byl krásný jednoslovný název, který z nás vypadl v průběhu natáčení jedné písničky ve studiu. My totiž trpíme na dlouhé názvy, všechny názvy našich předchozích desek jsou víceslovné, takže jsme si říkali, že bychom to rádi změnili, a stalo se. To slovo padlo v jeden okamžik, v ten okamžik se nám zalíbilo, a pak už ho žádné nepřebilo. Navíc se s ním dá dobře pracovat, hlavně graficky.

Desku jste točili v karanténě, jak moc se to lišilo od běžného natáčení?

Daleko míň jsme zkoušeli. Běžně rok předtím, než začínáme točit album, začneme oťukávat nápady a ten poslední půlrok před nahráváním je dost intenzivní. Teď jsme se trefili přesně

do lockdownu od podzimu do jara, takže jsme nezkoušeli. Tahle deska fakt vznikla doma, po internetu.

Časem jsme do procesu zapojili producenta Michala Skořepu, čímž se kapela roztáhla na pět členů. Měli jsme společný chat a zkušebna byla virtuální. Dali jsme dohromady všeho všudy třeba pět zkoušek, což je strašně málo.

Ve zkušebně jste ale přece jen nějaký čas trávili a na začátku pandemie jste dělali i on-line koncerty...

Ano, na začátku, ale to bylo v první vlně, když nám padla jarní šňůra. Udělali jsme asi tři streamy, to tehdy dělala skoro každá kapela. Tenkrát nikdo nevěděl, jak dlouho to bude trvat. V té době jsme ještě album netočili, i když to bylo období, kdy jsme začínali zpracovávat nové nápady a téma desky bylo na stole.

Foto: Martin Šoltys

Jak tedy probíhala virtuální tvorba?

Každý z nás pěti, když započítám i Michala Skořepu, je schopný si nahrávat demáče v celkem dobré kvalitě, všichni máme doma ministudio. Já s bráchou (Honza Homola, pozn. red.) jsme autoři, to znamená, že složím nějaké nápady, které nahraju na kytaru, dám k tomu zpěv, často si to nahrávám jen na video. Výsledek pošlu do toho společného chatu, kde se k tomu vyjádří i zbytek kapely. Tak dostanu první reakci a poznám, jestli má cenu se nápadem dál zabírat, nebo to nechat být. Když se řekne, že jo, začneme skladbu dál rozvádět. Já pak doma nahraju linku se svým zpěvem, pošlu to Fenkovi, ten pod to nahraje bicí, Zemánek baskytaru a takhle si pinkáme nápady. Jde to vlastně velmi rychle, na rozdíl od normální zkušebny je výhoda, že tahle „on-line zkušebna“ funguje čtyřicet hodin denně. Kolikrát jsme něco řešili i ve čtyři ráno, protože jsme

To slovo padlo v jeden okamžik, v ten okamžik se nám zalíbilo, a pak už ho žádné nepřebilo. Navíc se s ním dá dobře pracovat, hlavně graficky.

nemuseli brzo vstávat ani chodit brzo spát, naše děti neměly školu, celé to bylo free.

Takže by se dalo říct, že takové natáčení pro vás bylo lepší?

Nedá se říct, jestli bylo produktivnější nebo lepší, ale každopádně se to takhle dá dělat úplně v pohodě a výsledek je podobný jako ze zkušebny. Hodně lidí sice říká, že ve zkušebně funguje nějaká chemie, což je tedy pravda, ale ne vždycky. Občas je to i trápení, pokud nápady nepřicházejí.

Když se vám tento styl nahrávání osvědčil, myslíš, že tak budete točit i další album?

Těžko říct. Jestli se svět vrátí do normálu, budeme určitě víc zkoušet, ale myslím si, že způsob tvorby se dost změnil, takže částečně to tak dělat budeme.

Jak vlastně karanténa obsah vaší tvorby ovlivnila?

Tohle téma jsme nijak nezpracovávali, natočili jsme jen na začátku pandemie

Neřešíme lásku a politiku, tyhle dvě věci jsou strašně těžko zpracovatelné. Já moc dobrých textů o lásce neznám, 99 % toho, co znám, jsou klišé a blbosti a ...

singl Jsme na zkoušce v roušce a ten ani není na albu, pouze na vinylu jako bonus. Zkusili jsme vyzvat spoustu kamarádů a v relativně rychlém čase jsme přes internet natočili písničku i s klipem. Tenkrát jsme se vážně neviděli s nikým, protože ty první týdny opravdu všichni seděli doma a nikdo nikam nechodil, zastavil se svět. V písničce je třeba patnáct lidí a bylo nereálné je v té době někam všechny tahat.

Jak už jsi zmínil, začali jste víc spolupracovat s producentem Michalem Skořepou. Za čím vším stojí?

On nám původně dělal několik klipů, ale to pro něj byla bokovka, on je především muzikant, navíc je napojený na stejnou vlnu jako my. U písničky Jsme na zkoušce v roušce jsme ho zkusili jako producenta, spolupráce se osvědčila, a my jsme se rozhodli, že s ním zkusíme celou desku. Stal se z něj velice zásadní člověk na albu. Dřív jsme si víceméně všechny desky produkovali sami, teď jsme poprvé v životě pocítili, co znamená mít producenta.

V čem je to pro vás lepší?

Se spoustou nápadů se trápíš a nevíš, jestli jsou dobré, protože kapela už je tak zaběhlá, že si není jistá, jestli není

v nějaké smyčce, ze které je třeba vystoupit. Takže Michalova zpětná vazba byla super. K tomu nám udělal i další klipy, a navíc také obal desky. Udělal toho opravdu dost. Dokonce když brácha o prázdninách spadl na kole, měl šrouby v obou rukou a nemohl hrát na kytaru, Michal za něj na několika koncertech zaskočil. Klobouk dolů, protože se musel za krátký čas naučit třeba dvacet písniček a brácha jenom zpíval. Vlastně jsme ho brali jako člena kapely se stejnými právy a povinnostmi. A rád bych ho měl i na příští desce.

Když se zaměřím na texty, za celé ty roky jste nikdy nepsali o lásce. Čím to je?

Neřešíme lásku a politiku, tyhle dvě věci jsou strašně těžko zpracovatelné. Já moc dobrých textů o lásce neznám, 99 % toho, co znám, jsou klišé a blbosti a pořád dokola. Z těchto důvodů se těm tématům vyhýbáme a píšeme o jiných věcech. Myslím, že já ani brácha to nějak nemáme v sobě, nejsme extra romantické duše. Já bych asi svojí přítelkyni báseň složit nedokázal.

Takže žádná velká změna oproti minulým albům se nekoná?

Každá kapela si najde svůj žánr, ve kterém se snaží fungovat. Řekl bych,

že my jsme si za ty roky vyzkoušeli, že takhle nám to funguje nejlíp. V recenzích je nám často vyčítáno, že se točíme ve stejném rybníku, ale pro nás už je vlastně dost široký. Najdeš u nás písničky od totálního diska po věci, které jsou metalové, takže si vlastně můžeme dovolit skoro všechno, co chceme. Ale dělat třeba úplně popovou desku, to ne. To by ani naši fanoušci neskousli.

Točili jste opět ve studiu Sono, co vás táhne zpátky?

Tam se pravidelně vracíme, protože mají krásné okolí. Studio je samozřejmě špičkově vybavené, ale to jsou i jiná studia. Pro mě je ale důležité také to, jestli je někde blízko dobrá hospoda, hezké koupání nebo kam se jít projít. Navíc neradi točíme ve městě, vždycky jsme radši někde za Prahou, protože jsou to pro nás takové prázdniny. A Sono nám to všechno splňuje.

Na podzim jste oslavili 25 let na scéně. Vrátil bys něco z vašich začátků zpátky?

Bylo by hezké, kdyby mi bylo zase pětadvacet, ale to bychom se vrátili do doby, kdy jsme s kapelou hráli pro prázdné sály, finance moc nebyly, scéna byla taková hluchá, kluby moc

nefungovaly, stejně jako festáky. Takže moc nevím, na co mám vzpomínat, nic nostalgického necítím. Spíš mám pocit, že se všechno v branži čím dál víc zlepšuje, asi bych neměnil.

Co za to čtvrtstoletí bylo nejtěžší?

Zřejmě překonat ty chvíle, kdy na nás moc nechodili lidé, protože jsme nevěděli, jestli se to ještě někdylepší. Nemluví jen o začátcích, stalo se nám to pak i v průběhu, někdy po páté nebo šesté desce, která se nepovedla, a lidi nechodili. To pak přišla deziluze. Nakonec nás zachránila další deska.

Měli jste někdy moment, kdy vám hrozil rozpad?

Já a brácha jsme měli chvíle, kdy jsme z toho chtěli odejít, ale šlo spíš o osobní vyhoření, než že bychom se pohádali se zbytkem kapely a už se nikdy nechtěli vidět.

Co vás tedy drží pohromadě?

Kromě bubeníka Fenka jsme se znali od dětství, brácha je brácha, basák Zemánek je bráchův nejlepší kámoš ze základky, takže byl pořád u nás doma. Možná proto, že jsme spolu tímto způsobem vyrostli, tak si to sedlo, máme podobný humor i názory a nikdy jsme nemuseli nějak řešit mezilidské vztahy.

Takže vyřezávání dřevěných soch, do kterého ses pustil během pandemie koronaviru, není tvůj záložní plán?

Ani ne. Po dobu pandemie jsem se odstěhoval z Prahy na Vyžlovku, kde jsem potřeboval něco opravit, a během toho jsem zjistil, že jde pilou ze dřeva vyřezávat. Začal jsem bádát a vyřezávat malé hlavy, strašně mě to bavilo, tak jsem si nakoupil nástroje a motorové pily a pustil jsem se do toho. Abych to upřesnil, dělám carving, což je vyřezávání dřevěných soch motorovými pilami. Za ten rok jsem se tomu věnoval každý den, protože nebylo co jiného dělat, a přináší to svoje ovoce. Ale ještě stále jsem na začátku. Vyřezávám od zvířat přes obličeje po celé postavy nebo abstrakce.

Jsou tvoje díla ke koupi?

Neprodávám nic, všechno syslím, mám asi 300 soch a zatím to skladuju doma s tím, že bych časem chtěl udělat výstavu.

Nemáš ambice, že by ses tím do budoucna živil?

Naštěstí to nepotřebuju, takže si můžu dovolit komfort si věci nechávat, i když bych se tím asi živit mohl. Lidi mě o sochy žádají pořád, většinou ale odmítám. Občas udělám výjimku pro někoho, koho mám rád, nebo pro dobrou věc.

Čemu se během pandemie věnoval zbytek kapely?

Brácha maloval obrazy, ale tomu se věnuje už dávno, basák Zemánek rozvážel na kole jídlo po Praze, ale hlavně proto, aby měl režim, a bubeník Fenek byl doma a jako učitel měl distanční výuku.

Mělo covidové období podle tebe i nějaký přínos pro hudbu?

Těžko říct, jestli bychom udělali lepší desku, kdyby covid nebyl, ale asi se to moc měřit nedá. Myslím, že nepřineslo nic dobrého. Potopilo finančně spoustu kámošů i produkcí nebo podpůrného byznysu... Na druhou stranu, je asi blbý to říct, ale mně osobně to nevadilo. Byl jsem na vesnici, nemusel jsem na koncerty, nemusel jsem vstávat s dcerou do školy, řezal jsem si a měl jsem pohodu. Ale jiní lidi to tak neměli. Takže já jsem si to užil, ale už bych to nechtěl.

Jak se vám vlastně v takové době plánuje do budoucna?

Není to lehké, nikdo zatím neví, co bude. Nám kvůli covidu odpadla akustická šňůra po divadlech, takže až odjedeme dvě turné – podzimní a jarní – k nové desce, měli bychom jet akustickou tour. Ale teď opravdu těžko říct. ☑